

[Carlsen-Skiødt.]

let opstaa en Gnidning mellem disse to Institutioner; det vil blive vanskeligt at faa Omraaderne afgrænset, de vil paa mange Maader komme til at strejfe hinanden. Jeg mener, at man bør slaa Forældreraad og Skolenævn sammen og kun have een Institution. Om man saa fremdeles skal kalde den „Skolekommission“, er en Sag for sig; jeg synes, det er et udmærket Navn; jeg ved godt, man i vore Dage prøver paa at indføre nye Navne, men det forandrer jo ikke Indholdet, at man sætter en ny Etikette paa; vil man imidlertid bruge Navnet „Skolenævn“, skal det ikke møde Modstand fra min Side. Og hvis man mener, det er bedre at gaa over til almindelige Valg, hvor hele Vælgermassen kan trommes ud for at vælge Skolenævnet eller Skolekommissionen, skal jeg heller ikke have noget imod det. Jeg tror ikke, man derved faar et bedre Resultat; jeg tror oven i Købet, at Kommunalbestyrelsen vil overveje Spørgsmaalene maaske nok saa grundigt, som Vælgermassen vil kunne gøre det, og uden at der gaar nær den Agitation i dem, som der kan være Fare for, hvis Valget skal ske ved almindelige Valg. Men, som sagt, dette skal jeg ikke have noget imod.

Derimod maa jeg meget bestemt holde for, at Præsten fremdeles maa være født Medlem af Skolenævnet eller Skolekommissionen, saaledes at man vælger de øvrige Medlemmer af Kommissionen, og Præsten tiltræder den paa Kirkens Vegne. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa at begrunde det. Det er sagt saa udmærket, bl. a. ogsaa meget klart af det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen, hvorfor vi ønsker Præsten som Medlem, nemlig for derved at vise Forbindelsen mellem Kirken og Skolen. Men naar der under det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsens Tale blev sagt, at Forældrene kunde føre fuldt Tilsyn og tilstrækkeligt Tilsyn med Kristendomsundervisningen i Skolen, vil jeg gerne sige, at dette ikke er rigtigt, for de Forældre, der vælges ind i Skolekommissionen eller Skolenævnet, behøver jo slet ikke at tilhøre Folkekirken; Loven stiller ikke dette Krav og kan heller ikke stille det, de kan tilhøre alle mulige Sekter, de kan være Jøder eller Hedninger, det hindrer dem ikke i at sidde i Skolekommissionen, og allerede dette gør, at kristne Mennesker maa anse det for en Umulighed, at de kan føre Tilsyn paa dette Omraade, idet vi jo selvfølgelig altid her ved Religionsundervisning forstaa Kristendomsundervisning. Jeg maa altsaa meget stærkt understrege, at Præsten bør være født

Medlem, og han bør ikke blot have Ret til at føre Tilsyn med Religionsundervisningen, men han bør ogsaa paa andre Omraader være ligestillet med Skolekommissionens øvrige Medlemmer. Og det bør han være af en ganske bestemt Grund. I vore Dage vælges nemlig Præsten dels som Præst dels ogsaa — og det ved Menigheden, som skal vælge ham — som tilsynsførende for den Skole, hvori alle sender deres Børn. Det er i Virkeligheden Valgmenighedssystemet, der praktiseres, og idet Præsten vælges i denne dobbelte Egenskab, tilkendegiver Sognets Beboere gennem Valget deres Mening om, hvorvidt han duer til denne Opgave — om det saa er en lidt ung eller en ældre Mand, maa de selv om; de unge vil jo i alt Fald efterhaanden blive ældre. Af den Grund, jeg her har nævnt, kan man ikke faa et forsvareligt Tilsyn, naar det alene henlægges til Forældrene; Kirken maa være repræsenteret, og det er derfor ganske naturligt, at Præsten fremdeles har sin Plads i Skolenævnet eller Skolekommissionen, baade som Kirkens Repræsentant, men ogsaa for at føre Tilsyn paa det kundskabsmæssige Omraade.

Jeg er altsaa af den Mening, at man ikke bør have to Raad, et Forældreraad og et Skolenævn, men man bør slaa dem sammen til een Institution, men jeg er ganske enig i Lovforslagets Hovedtanke, at Forældrene bør have en meget stor Indflydelse paa Tilsynet.

Jeg skal dernæst omtale Købstadskolerne. De fleste af de Udtalelser, der er faldet her, har jo taget Sigte paa vore Landsbyskoler, og det er maaske meget naturligt, men vi har jo ogsaa Købstadskolerne, og om dem lovgives der ogsaa i dette Lovforslag. I Købstæderne er Sammensætningen af Skolekommissionerne anderledes end i Landdistrikterne. Sognepræsten er ikke Formand, men han tiltræder Kommissionen, den samme Stilling, som jeg ønsker gennemført over hele Linien, ogsaa i de sønderjydske Landsdele. Jeg kan gaa med til Forslagets Ordlyd, at det bliver Kommunalbestyrelserne i Købstæderne — ogsaa i andre Kommuner, men i hvert Fald i Købstæderne —, der vælger Formanden. Jeg gør det ud fra den Betragtning, som jeg synes der er god Mening i, at Byraadets eller Kommunalbestyrelsens Flertal, ligesom de besætter Formandspladsen i alle andre Udvalg, ogsaa gør det i dette Udvalg. Det kan være et Gode; men det kan ogsaa være det, man synes er mindre godt. Jeg har i alt Fald ikke noget imod det.